

[Socialministeren.]

regne med, at ligningsmyndighederne må komme stærkt ind i billedet sammen med tillægspensionsmyndighederne.

Bidraget for lønmodtagerne må som allerede nævnt opkræves hos arbejdsgiverne, og det vil kunne beregnes efter ganske enkle regler som en procentdel af den samlede lønudgift.

De endelige regler for bidragsopkrævningen hos arbejdsgiverne kan først udformes, når reglerne for kildeskattens opkrævning hos arbejdsgiverne er fastlagt. Det vil blive undersøgt, i hvilket omfang de to former for opkrævning kan koordineres, således at det administrative arbejde — ikke mindst for arbejdsgiverne — bliver det mindst mulige.

Bidraget for selvstændige erhvervsdrivende må betales sammen med skatten direkte af vedkommende selv.

Den centrale administration må henlægges til et statsligt organ, der må opbygges på grundlag af den eksisterende ATP-administration.

Det er ved ordningens administrative tilrettelæggelse vigtigt at sikre, at der — om det ønskes — kan ske fælles udbetalinger af de forskellige pensioner, således at de offentlige pensioner og tillægspensionen på lidt længere sigt kan administreres under ét og udbetales samlet.

Det vil være hensigtsmæssigt, at fondsforvaltningen får sin særlige ledelse med repræsentanter for de berørte parter og for det offentlige.

Når den udvidede tillægspensionsordning træder i kraft, må den nugældende ATP-ordning ophøre. Det må ske på en sådan måde, at vi tilgodeser de medlemmer, der har opnået rettigheder efter denne ordning.

Den ordning, som jeg her har skitseret, kan efter hele sin opbygning ikke komme til at omfatte de nuværende folke- og enkepensionister. Hvis man medregner den offentlige invalidepension ved beregningen af alderstillægspensionen, vil problemerne være løst for denne gruppe. Det er regeringens agt at finde frem til, under hvilken form der kan ske forbedringer for folke- og enkepensionisterne jævnsides med nyordningens gennemførelse.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at for mig at se vil den almindelige tillægspen-

sionsordning for eftertiden komme til at stå som en af vor generations vigtigste sociale nyskabelser. Det er vigtigt, at den straks fra starten får den rette udformning. Jeg mener, at vi kan opnå dette, hvis man ved ordningens udformning følger de linjer jeg her har skitseret.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om adgang til gengivelser af udsendelser i Danmarks radio [af Hastrup m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. I) findes i tillæg A. sp. 919, fremsættelsen i tidenden sp. 108).

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Det udvalg, som i sidste folketingsår blev nedsat til behandling af forslaget til folketingsbeslutning om adgang til gengivelser af radioudsendelser, er blevet forsynet med et omfattende materiale til belysning af de spørgsmål, der er blevet stillet mig af udvalget. I dette materiale indgår bl. a. en redegørelse for den praksis, Danmarks radio har fulgt og fortsat følger i sager om udlevering af båndoptagelser af udsendelserne, og det har vist sig, at denne praksis ikke afviger væsentligt fra den svenske ordning. Når jeg nævner det, er det, fordi det gentagne gange har været hævdet i den offentlige debat, at svenskerne på dette område var videre fremme end vi. Til belysning af de ophavsretlige problemer har udvalget endvidere gennem ministeriet modtaget en udtalelse fra ophavsretsrådet. Uden at jeg her skal gå ind på en nærmere omtale af denne sagkyndige redegørelse, er der dog i tilslutning til, hvad jeg lige har sagt, grund til at fremhæve, at ophavsretsrådet anser den praksis, Danmarks radio har fulgt, for rimelig og fornuftig, og at der inden for rammerne af den bestående lovgivning er grænser for, hvor langt man vil kunne gå ud over det i dag praktiserede.

Det materiale, som udvalget har fået tilsendt, og som jeg her ganske kort har omtalt, danner grundlaget for ministeriets fortsatte arbejde med sagen. Jeg kan oplyse, at der for tiden føres indgående forhandlinger med Danmarks radio om at finde

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

frem til en ordning med klare regler om offentlighedens adgang til optagelserne inden for den bestående lovgivnings rammer, og som et foreløbigt resultat af disse overvejelser vil jeg gerne nævne, at radioen i dag opbevarer alle lydoptagelser i 6 måneder i stedet for som tidligere kun i 30 dage.

Som jeg har givet udtryk for før, er jeg principielt ganske enig med forslagsstillerne i, at der bør tilvejebringes en ordning, der både sikrer den enkelte, der omtales i udsendelserne, og i rimelig udstrækning tilgodeser hensynet til den offentlige debat, og jeg er indstillet på at medvirke til gennemførelsen af klare bestemmelser på dette samfundsvigtige område.

Jeg er ikke i dag — og det er jo heller ikke meningen — i stand til at tage stilling til den nærmere fastsættelse af disse bestemmelser, herunder hvorvidt de skal gives i en lov. Det er tænkeligt, at det skal gøres ved en lov, men i første omgang tror jeg, vi må se at få klarhed over de muligheder, der består for ad administrativ vej at nå frem til en tilfredsstillende løsning. Vi er jo også forpligtet til at iagttage bestemmelserne i Bernerkonventionen, og selv om jeg ikke tror, at de helt alvorlige hindringer vil komme fra den kant, må man være klar over, at der langt fra består nogen enstemmig opfattelse blandt internationale jurister på ophavsretsområdet om, hvorvidt de optagelser, radioen har foretaget, uden samtykke fra ophavsmændene kan udleveres til private.

Som jeg tidligere har sagt, fortsætter ministeriet i samarbejde med Danmarks radio sine undersøgelser af mulighederne for fastlæggelse af klare retningslinjer, og det er mit håb, at vi kan nå et resultat inden årets udgang.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hastrup): Jeg kan helt bekræfte, at udvalget har fået et fyldigt og godt materiale som besvarelse på de spørgsmål, der er stillet. Men udvalget nåede ikke at blive færdig, fordi man ikke fik resultatet af kulturministeriets overvejelser med hensyn til spørgsmålet om befolkningens adgang til gengivelser af de af Danmarks radio udsendte radio- og fjernsynsprogrammer. Ministeriet har — og

det kan jeg godt forstå — ønsket at afvente resultatet af straffelovrådets undersøgelser om radioens ansvarsforpligtelse over for udsendelserne, og vi har altså nu fået at vide, at disse undersøgelser og dermed også resultatet af ministeriets overvejelser om det spørgsmål, forslaget her beskæftiger sig med, kan foreligge i løbet af kort tid.

Det vil give et grundlag for en videre og, håber jeg, også hurtig behandling af forslaget, som jeg synes ikke er blevet mindre aktuelt end på det tidspunkt, da det blev fremsat, for det er en kendsgerning, at radioen og fjernsynet spiller en stadig større rolle for den offentlige meningsdannelse. Andre medlemmer af tinget, som hyppigt kommer ud til møder i befolkningen, vil vide, hvor ofte man stilles over for mødedeltagere, som citerer en udtalelse fra radioen og fjernsynet; man får herved en fornemmelse af, hvor stærkt radio- og fjernsynsudsendelser spiller ind i meningsdannelsen.

Må jeg gøre den bemærkning, at når der nu kommer til at foreligge et resultat af straffelovrådets undersøgelse, vil dette også åbne mulighed for, at lovgivningsmagten kan komme til at tage stilling til radioens og fjernsynets ansvarsforpligtelse. Det konservative folkeparti mener, at der bør gælde de samme ansvarsregler for radioen og fjernsynet, som gælder for dagspressen og det trykte ord, naturligvis tilpasset radioens og fjernsynets særlige forhold, og vi mener, at disse regler bør være fastlagt af lovgivningsmagten, på samme måde som det er tilfældet for de regler, som gælder for dagspressen. Vi vil nu afvente resultatet af straffelovrådets overvejelser om dette spørgsmål, og vi håber, at ministeren herefter vil fremsætte et lovforslag. Skulle det ikke blive tilfældet, vil mit parti gøre det.

Jeg vil gerne gøre den enkelte bemærkning om vort forslag til beslutning, at det jo alene sigter på at give almindelig adgang til gengivelse af udsendelser, hvor det drejer sig om økonomiske, politiske eller religiøse spørgsmål eller måske rettere betegnet „almene spørgsmål“, om hvilket begreb forhandlinger i henhold til ophavsretslovens § 24 kan gengives uden ophavsmandens samtykke. Jeg kan derfor dårligt tænke mig, at denne side af sagen skulle volde så store ophavsretlige vanskeligheder, selv

[Hastrup.]

om det måske kan blive nødvendigt med en nærmere klargørelse af, hvad begrebet „almene spørgsmål“ dækker. Det er i hvert fald givet, at det foruden de i forslaget nævnte områder også dækker sociale og kulturelle spørgsmål, så det er jo i virkeligheden et meget vidt begreb. I øvrigt tror jeg, at også begrebet „diskussionsudsendelser“, som er omtalt i ophavsretsloven, kræver en nærmere definition. Befolkningen har et rimeligt krav på at kunne gøre sig bekendt med, hvad der siges og udsendes i radioen og fjernsynet om de spørgsmål, som indgår i den løbende debat og spiller en væsentlig rolle for hele samfundets udvikling.

Forslaget fik en velvillig modtagelse, da det sidst var til behandling her i tinget; jeg synes, jeg ligesom kunne lytte mig til, at ministeren var en kende mere velvillig denne gang end sidste gang, og det er jeg kun glad og taknemlig for. Jeg håber, at denne velvilje vil holde sig også under det forestående udvalgsarbejde, så det kan slutes, så snart vi har modtaget resultatet af ministerens overvejelser.

Albertsen: Det forslag, vi her drøfter, og som er fremkommet på initiativ af den konservative folketingsgruppe, blev jo fremsat i sidste samling og gav anledning til, at vi i et udvalgsarbejde beskæftigede os med spørgsmålet og fik et materiale frem som her refereret af ministeren for kulturelle anliggender og nævnt af ordføreren for forslagsstillerne. Men vi blev ikke færdig med arbejdet, og vi afventer yderligere materiale.

Da forslaget var til første behandling i sidste samling, nævnte vor ordfører, hr. Niels Matthiasen, som ikke kan være til stede i dag, at vi var åbne over for de tanker, som her var nedlagt. Hvorvidt de skal finde deres endelige udformning i retning af det, som foreligger konkret i forslaget, eller snarere, som ministeren i dag har antydnet, i form af en cirkulæreskrivelse eller retningslinjer for selve den institution, det drejer sig om, er vi ganske åbne over for. Vi vil være indstillet på at finde en løsning, som forhåbentlig, når sagen skal finde sin endelige afklaring, kan samle alle interesse-rede parter.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg for

mit eget vedkommende under det udvalgsarbejde, vi har haft, har understreget, at det også var et spørgsmål om, hvilke omkostninger der var forbundet med at etablere det, som her ønskes. Det er en side af sagen, som jeg stadig væk synes bør iagttages, selv om jeg blankt erkender, at der er et problem, som vi alle må bidrage til bliver løst. Vi for vort vedkommende er åbne og positive.

Marie Louise Truels-Christensen: Da mit partis ordfører, hr. Ib Thyregod, er forhindret i at komme her i dag, skal jeg på venstres vegne, idet jeg henviser til hr. Ib Thyregods meget store og udtømmende indlæg ved behandlingen, den 18. april 1967, sige, at vi er positivt indstillet over for dette forslag. Hr. Ib Thyregods tale mundedede ud i håbet om et positivt resultat af et udvalgsarbejde til løsning af de mange problemer, som forslaget indeholder, og som angår os alle, fordi vi alle er interesserede både i radio og i fjernsyn.

Mit parti tilsiger altså velvillig og hurtig behandling i et udvalg; det foreliggende forslag må behandles hurtigt, for som jeg sagde før: det angår os alle, det har bud til alle.

Morten Lange: Jeg ved ikke, om det er den lille ændring af dagsordenen, der har medvirket til det; men det synes, som det er en almindelig sygdom, at man indleder med: da mit partis ordfører i denne sag desværre ikke kan være til stede i dag — og således da også jeg.

Jeg skal til forslaget bemærke, at det i sin karakter og indhold er et venligt og fornuftigt forslag, som man i første omgang stiller sig imødekommende over for, fordi alle naturligvis er interesseret i, at de udmærkede ting, der kommer ud i radio og fjernsyn, bliver tilgængelige for så mange som muligt. Men når man kigger nærmere på det, finder man, at det både er et stort teknisk spørgsmål, et stort økonomisk spørgsmål og et ophavsretligt spørgsmål, og ingen af disse er så forfærdelig nemme at løse. Derfor når vi nok ikke til en fuldkommen løsning, hvorefter, alt, hvad der bliver sagt i disse to udmærkede medier, dagen efter kan slås op i en eller anden passende, skrevet fremstilling.

[Morten Lange.]

Jeg kunne ønske væsentlig mere publicitet omkring udsendelserne i radioen, og det ville være overordentlig fornuftigt, om de samme, der er interesserede i dette forslag — og det er vi sådan set alle sammen — også ville være interesseret i at få udsendt et radioblad, som kunne give en fornuftig forhåndsannoncering af en lang række af de udsendelser, der kommer. Der er i øvrigt mange andre ting, vi kunne tage op i den henseende.

Jævnt hen kan jeg tilsige velvilje så langt, som vi kan finde frem til brugbare løsninger både på de tekniske, de økonomiske og de ophavsretlige spørgsmål. Det er trods alt menneskeværk alt sammen, så hvis vi anstrenger os, finder vi nok en løsning, hvor resultatet så nogenlunde svarer til anstrengelserne. Men jeg tror nok, vi med det samme skal være klar over, at afgrænsningen nok er den, at folk med en rimelig interesse må have en rimelig mulighed for at finde ud af, hvad der er sagt, således at det talte ord ikke helt flyder hen i det tvivlsomme, så snart vi har lukket for maskinen.

Niels Helveg Petersen: Jeg har ikke meget at føje til det, der er sagt allerede. Forslagsstillerne kan ud over en del sympati også nu efter ministerens tale konstatere, at forslaget allerede har båret visse frugter. Man har i Danmarks radio taget skridt til, forstod jeg nu, at nyhedsudsendelser opbevares længere, og man er også i fuld gang med arbejdet med at klargøre de bestemmelser, der må gælde. Jeg fornemmer god vilje til at overvinde både de tekniske og de juridiske vanskeligheder, og jeg vil gerne udtrykke håbet om, at vi kan komme til en fornuftig afklaring i udvalget.

Niels Westerby: Da mit partis ordfører — ja, undskyld, man må vist ikke længere sige „mit parti“, har jeg lagt mærke til i den offentlige debat, men så: da ordføreren for det parti, som jeg tilhører, er forhindret i at være til stede her i dag, vil jeg gerne knytte et par enkelte korte bemærkninger til den sag, der er til behandling.

Jeg synes, vi skylder den konservative folketingsgruppe en vis tak, fordi den har taget et initiativ i denne sag, og jeg har

også med den største interesse bemærket kulturministerens positive indstilling til det.

Kulturministeren lod det stå åbent, om der skulle gives retningslinjer eller udarbejdes et egentligt lovforslag, og jeg skal da heller ikke lægge mig endeligt fast på dette spørgsmål; men min foreløbige vurdering går ud på, at det nok vil være rigtigst at stille imod et egentligt lovforslag, hvis de tekniske, økonomiske og juridiske problemer kan afklares tilstrækkeligt til, at man kan klare det.

Jeg vil altså gerne anbefale kulturministeren at gå ind i arbejdet med dette formål for øje og samtidig henvide til de bemærkninger, som hr. Diderichsen gjorde som ordfører for liberalt centrum i den foregående samling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Jeg vil gerne takke ordførerne. Vi er jo så gensidigt villige i dag, at vi må håbe, det må smitte af på resten af vinterens lovgivningsarbejde. Jeg afviste netop ikke på forhånd, at vi muligvis må finde frem til en eller anden lov. Jeg står også aldeles åben over for de to muligheder, og jeg er glad for, at et folketingsudvalg nu bliver nedsat, som tager fat på dette vigtige område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m.

(Lovforslaget (nr.13) findes i tillæg A. sp. 1167, fremsættelsen i tidenden sp. 109).

Lovforslaget sattes til forhandling.